

Proletaris de tots els països

UNIU-VOS!

treball

Editat per la Delegació del C.C.
del P.S.U. de Catalunya

Nº 104 15 de Febrer del 1950
BARCELONA Preu: 0'50 ptes.

16 DE FEBRER DEL 1936!

El poble unit, en el Front Popular, va assolir la victòria damunt les forces reaccionàries i feixistes del nostre país.

16 de FEBRER DEL 1950!

L'experiència unitària de la victòria popular del 1936, ha de servir, avui, per enfortir, en l'acció diària contra el franquisme, la unitat de les masses populars, en els Consells de la Resistència, per tal d'esclafar el règim de Franco i recobrar la República.

En el primer aniversari
de l'assassinat
dels herois nacionals

CARRERO, VALVERDE, PUIG i MESTRES

«ELS COMUNISTES SON COM L'ACER, QUE ES POT TRENÇAR PERO NO DOBLEGAR» (Pasionària)

El dia 17 d'aquest mes farà un any que els botxins falangistes assassinaren Angel CARRERO, Pere VALVERDE, Joaquim PUIG PIDEMUNT i Numen MESTRES.

Carrero, Valverde, Puig i Mestres, que s'havien incorporat, des de l'emigració, a la lluita activa contra el franquisme, eren quatre militants obrers, quatre COMUNISTES que, com va dir Pasionària,

«són com l'acer, que es pot trencar però no doblegar».

Els nostres heroics companys no van

doblegar-se mai. No es doblegaren davant de les dificultats de la lluita i els seus perills, ni davant de les salvatges tortures i amenaces dels sicaris de Pòlo. Es van mantenir fidels, fins el darrer alè de llur vida, al Partit que els havia forjat, fidels a la classe obrera i al poble que tant estimaven.

Hi ha qui, davant de la tenacitat, abnegació esperit de sacrifici i fermesa dels comunistes es pregunta: «Quines són les raons de llur comportament?».

Només hi ha una raó: LLUR CONFIANÇA ABSOLUTA EN ELS PRINCIPIS DE MARX, ENGELS, LENIN I STALIN. Principis forts com la roca trempats en la forja de mil batalles revolucionàries. Principis contra la fortalesa dels quals,

s'estavellen les escomeses brutals i sagnants de la repressió imperialista i falangista, i els intents, per a deformar-los que realitzen els traïdors al moviment obrer, els miserables servidors de la burgesia.

Són principis que estan arrelats en els anhels alliberadors de la classe obrera i de les masses populars. Principis consubstancials amb el desenvolupament progressiu de la Història de la Humanitat. Principis que triomfaren i s'immortalitzen.
(Passa a la pàg. 3)

ENFRONT DE LA POLITICA DE GUERRA FRANQUISTA

Unim-nos en la lluita per la Pau

La camarilla falangista intensifica, cada dia que passa, la seva política de guerra. La premsa i la ràdio desenvolupen una desenfrenada campanya de calúmnies contra les forces partidàries de la pau, la Unió Soviètica en primer lloc, i d'estímul a la política aventurera dels cercles més reaccionaris i militaristes dels EE.UU. que pretenen enfonsar a la Humanitat en una nova guerra que portaria la destrucció i la mort a tots els països del globus.

Però no es tracta sols de propaganda. Mentre la premsa i la ràdio propaguen el clima ideològic per a fer, en el seu dia, dels espanyols carn de canó al servei dels multimilionaris ianquis, es prossegueix a ritme accelerat els preparatius militars corresponents, que transformen, el nostre país, en una plaça d'armes americana i enfonsen a tota la nació en la ruïna econòmica i la dependència de l'estranger.

En recents declaracions a la premsa, el ministre de l'Aire franquista ha confirmat la denúncia feta pel nostre Partit en relació a la construcció, en el darrer any, de nombroses bases aèries, especialment projectades i equipades per a rebre els avions ianquis de gran bombardeig. Els ports de tot Espanya estan en camí d'ésser preparats d'acord amb les indicacions de l'Estat Major nordamericà.
(Passa a la pàg. 2)

U N I M - N O S E N L A L L U I T A P E R L A P A U ! (Ve de la Pàg. 1)

i en molts dels quals es fan importants ampliacions sense que hagi cap raó nacional que ho justifiqui, ja que el moviment dels nostres ports ha baixat gairebé la meitat del seu nivell del 1929. A l'Exèrcit, es porta a cap una profunda reorganització basada en les normes aprovades a Washington per als països del Pacte Atlàntic, i diverses fàbriques de material de guerra són transformades per adaptar llur producció al pla ianqui d'unificació dels armaments.

Els darrers pressupostos de l'Estat són una prova palpable de la política de guerra de Franco. Quan la crisi econòmica s'agreuja, quan disminueix sense parar la producció i es multiplica l'atur forçós, els pressupostos franquistes han augmentat en més de 1.300 milions de pessetes en relació als de l'any passat, milions que van a parar gairebé íntegrament als ministeris militars. Aquests ministeris (Exèrcit, Marina, Aire i Acció d'Espanya al Marroc) gastaran aquest any l'astronòmica xifra de 6.563'3 milions de pessetes, és a dir quasi el 37% de totes les despeses de l'estat. Si hi afegim les despeses repressives, (Governació, Justícia i Falange) la xifra és de 9.815 milions, o sigui el 55 % del total.

Però aquestes encara no són totes les despeses militars i repressives franquistes. Els 1.716'3 milions d'Obres Públiques es destinen en llur majoria a obres de caràcter estratègic, (perrocarrils i carreteres militars, ponts, casernes, ports i aeròdroms) i a la construcció de presons per als patriotes i casernes per a la Guardia Civil. Gran part dels centenars de milions de pessetes de Deute Pública que el franquisme emet cada any, es destinen també a obres militars. Adhuc en les partides destinades a Educació Nacional s'amaguen despeses militars. Mentrestant s'assignen al Ministeri d'Agricultura 166'7 milions i al d'Indústria dos cents tretze.

La ruïna del camp, la paralització de la Indústria i el comerç, l'extensió de l'atur, la misèria i la fam del poble són en una part no gens petita, conseqüència de la política de guerra franquista. Però els grans capitalistes, les castes a les quals Franco serveix i representa no es paren davant de res amb tal de mantenir i ampliar llurs privilegis, encara que, per això, enfonsin tot Espanya en la misèria i el deshonor i portin els espanyols a la mort al servei de l'imperialisme. Assegurar-se la protecció ianqui per a llur règim putrefacte és, avui, l'objectiu principal de la política franquista.

Però els càlculs franquistes, els càlculs de la reacció monàrquica i de llurs servidors els dirigents anarquistes, prietistes i altres capituladors que especulen amb la guerra i amb la protecció ianqui fracassaran. Els aliats del nostre poble, les forces que estimen la pau i la democràcia, són molt més fortes que les dels organitzadors de la guerra, creixen i es desenvolupen sense parar, mentre les del camp imperialista s'esquarteren i s'afebleixen.

I en el nostre país, les forces que estimen la pau són també, UNIDES, més fortes que les de l'enemic. També, a Espanya, si ens unim en l'acció, podem vèncer les forces de la guerra, expulsar els imperialistes i destruir el règim de la reacció feixista.

Inspirant-se en l'exemple i les ensenyances dels pobles de la URSS i del Partit Bolxevic, en les lluites victorioses del poble xinès, en el combat de la classe obrera de França, Itàlia i altres països que avui ocupen un lloc d'honor en la lluita per la pau, els pobles hispànics, menats pels comunistes, salvaran la pau i la independència d'Espanya i conquistaran la República democràtica.

Del nostre esforç, de l'esforç dels comunistes i dels democràtes més actius per assolir la unitat de tots els partidaris de la pau en la lluita contra la política de guerra franquista, depèn en una gran part el que s'escureixen els plaços de l'anelhada victòria sobre els enemics del nostre poble.

LA LLUITA PER LA PAU, CONTRA ELS PREPARATIUS DE GUERRA FRANQUISTES ES, AVUI, EL NOSTRE PRIMER DEURE.

FEU D'AQUESTA LLUITA L'OBJECTIU CENTRAL DELS CONSELLS DE LA RESISTENCIA!

CONSTITUIU ARREU NOUS CONSELLS!

ORGANITZEU EL TREBALL LENT I EL SABOTATGE A LA PRODUCCIO A LES FABRIQUES DE GUERRA I EN LES CONSTRUCCIONS MILITARS!

CONTRARRESTEU, AMB LA VOSTRA VOLUNTAT I LLUITA PER LA PAU, LA PROPAGANDA GUERRERA DEL FRANQUISME!

QUE ES VEGI, SE SAPIGA I ES DIGUI PER TOT ARREU QUE EL NOSTRE POBLE NO FARA MAI LA GUERRA A LA NOSTRA MILLOR I FIDEL AMIGA, LA UNIO SOVIETICA!

talitzaren en la Revolució d'Octubre del 1917 i en l'epopeia gloriosa de Stalin-grad; que guiaren els millors defensors de Madrid i els de les èpiques gestes de l'Ebre. Principis que garanteixen el triomf del Socialisme a les noves democràcies i que han assegurat les victòries històriques de la Xina Popular. Principis la aplicació dels quals, liquidarà el poder de les classes explotadores i opressores arreu del món i que han obert, amb la victòria de la Revolució Socialista d'Octubre, una nova Era: la del Comunisme.

Carrero, Valverde, Puig i Mestres, paven continuament llur força en aquests principis invencibles. Per això tenien una confiança indestructible en les forces de la classe obrera i del poble. Per això foren lluitadors intrèpids, revolucionaris intransigents, internacionalistes conseqüents, patriotes incorruptibles, dirigents magnífics de la lluita clandestina i per la República democràtica.

Per això, poques hores abans de morir van poder escriure a Facionària, al B.P. del P.C. d'Espanya i al Secretariat del P.S.U. de C., una carta en la qual, entre altres coses deien:

"Morirem convençuts de que sabreu menjar el poble cap a la victòria de la República i que els comunistes tindrem la glòria d'haver portat a la lluita els millors fills de la classe obrera".

L'exemple de fidelitat al Partit, als seus principis, i a la causa republicana democràtica que ens llegeren els heroics companys que avui honorem amb el nostre fervorós record i amb la ferma promesa de prosseguir llur tasca de lluitadors d'avantguarda, està constantment present en la memòria dels comunistes de Catalunya, en llur activitat d'educació i d'orientació política, d'organització i mobilització de les masses contra el poder feixista dels grans terratinents i capitalistes i pel triomf de la República democràtica.

Al front de la classe obrera i de tot el poble sabrem fer fructificar, en decisives victòries democràtiques, la sang vessada pels herois nacionals Carrero, Valverde, Puig i Mestres, els quals com Larrañaga, Girabau, Gayoso, Zorua, Roza Serrat, etc. etc., no vacil·laren mai en ofrenar llurs vides de comunistes, de militants revolucionaris, en defensa de la causa de la Pau i de la independència d'Espanya, de la República democràtica i les llibertats nacionals dels pobles hispànics, en defensa de la causa gloriosa i invencible del Socialisme, del Comunisme.

LLUITA REIVINDICATIVA A "La Maquinista Terrestre"

En la setmana del 9 al 15 de gener fou presentat, a la direcció de "La Maquinista Terrestre i Marítima", un plec de peticions en les quals figuraven algunes de les reivindicacions més sentides dels treballadors d'aquella Empresa: augment de salari, elevació de les primes, roba de treball, millores en el menjar, etc.

Més del 95% dels obrers de la casa signaven el plec i recolzaven la Comissió Obrera elegida per a discutir amb el gerent Manuel Genoi, el qual denegà, airadament, entre insults i amenaces, les justes peticions dels treballadors.

En senyal de protesta el dilluns dia 16, a la fàbrica de St. Andreu, els obrers van rebutjar, unànimement, el menjar que l'Empresa els serveix, i el dimarts s'adoptà la mateixa actitud en els tallers de la Barceloneta.

Davant de la reiterada negativa de Genoi, els obrers cessaren tot el treball a prima i començaren el descens de la producció. Aleshores, la Direcció de l'Empresa va recórrer a tota mena d'amenaces i coaccions per a trencar el moviment.

Desesperats al no poder vèncer la resistència obrera, els patrons de "La Maquinista" van demanar ajut als organismes del règim, els quals, ràpidament, enviaren els jerarques sindicals i nombroses forces de la Guàrdia Civil.

Al matí del dia 27 la fàbrica de la Barceloneta fou presa militarment i 18 parelles de civils ocuparen les naus. A més de 30 obrers se'ls retirà les targes i se'ls ha amenaçat amb l'acomiadament si no es restableix el rendiment normal a l'ensens que -sota l'amenaça d'emprisonament i desterro-, s'ha responsabilitzat, a un treballador per Soccio, de garantir l'esmentat rendiment.

Les brutalitats i amenaces policiaques han causat cert desconcert, i en diverses Seccions, es treballa a ritme normal, però el malestar és més gran que mai i hi ha condicions per a tornar a insistir i -en combinar hàbilment l'acció clandestina amb la utilització de tots els mitjans i

possibilitats legals-, arrencar a l'Empresa les millores reclamades.

Els comunistes, tots els obrers avançats, han de posar, en aquesta acció, tenacitat i intel·ligència, i desenvolupar, al mateix temps, entre tots els obrers un profund treball d'educació política per tal d'eixamplar (Passa a la pàg. 4)

Els corresponsals de "Treball" divenen:

ELS JOVES ESTUDIANTS
NO VOLEN SABER RES AMB
EL FALANGISME

El dia 20 de gener a l'Institut "Balmes" d'aquesta ciutat va presentar-se un element de F.E. per tal de pronunciar-hi l'acostumada conferència d'"educació política". Remarquem que l'assistència és obligatòria per a tots els estudiants.

En el curs de la disertació, el falangista fou vigorosament interromput pels alumnes, els quals li palesaren l'odi que el poble sent contra el franquisme. D'una manera especial, els estudiants, acusaren el govern franquista d'ésser el responsable de la misèria del poble i de la ruïna del país.

Aquest fet prova, una vegada més, que la joventut estudiant no ha pogut ésser guanyada per la propaganda dels falangistes del S.E.U. A la "política falangista", els joves estudiants oposen la realitat de la situació desastrosa que viu el país sota el règim opressor i explotador franquista.

Els comunistes hem d'ajudar els joves estudiants a aguditzar, encara més, llur odi al règim. Orientar-los i educar-los en les idees i solucions democràtiques i progressives del nostre Partit. Organitzar-los i mobilitzar-los per tal que s'incorporin, més decisivament, com en altres ocasions han fet, a la lluita per enderrocar el règim de ruïna nacional franco-falangista i recobrar la República democràtica.

LLUITA REIVINDICATIVA...

(Ve pàg. 3) la confiança en llur pròpia força, per a mostrar-los el camí que ha de menar-nos a la destrucció del règim feixista de Franco i al triomf de la República Democràtica, únic mitjà de salvar tot el poble de la fam, la guerra i l'esclavatge i d'obrir de portar-nos, inevitablement, a l'acabament de totes les formes d'opressió i d'explo-

Treball

DE LA RESOLUCIO DE LA DELEGACIO DEL C. C. DEL
P.S.U. DE CATALUNYA
SOBRE LA CONDUCTA POLITICA DE JOAN COMORERA

La Delegació del C.C. del P.S.U. de C., després d'haver discutit i examinat la Declaració feta pública pel nostre Secretariat sobre la conducta política de Joan Comorera, acordà per unanimitat:

1.-Aprovar la decisió del Secretariat separant del càrrec de Secretari General a Joan Comorera, així com totes les altres mesures preses en defensa dels principis i de la unitat del Partit.

2.-Adherir-se sense cap mena de reserva a la Declaració feta pública pel Secretariat del Partit sobre la conducta política de Joan Comorera.

3.-Demandan l'expulsió de Joan Comorera dels rengles del Partit.

4.-Palesar el nostre profund agraiement i confiança al Secretariat per la seva ferma actitud en defensa dels principis, de la unitat i disciplina del Partit.

5.-Expressar al P.C. d'Espanya, al seu B.P. i C.C. i especialment, a la camarada Dolores Ibarruri, dirigent dels comunistes de tots els pobles hispànics, la nostra adhesió increbrantable i agraiement per l'ajut que no ha cessat mai de prestar per a la consolidació i enfortiment ideològic del P.S.U. de C.

6.-Reafirmar la nostra fidelitat indestructible als principis de l'internacionalisme proletari. En aquesta línia combatrem i extirparem, sense vacil·lacions, qualsevol manifestació nacionalista que pogués sorgir en els nostres rengles.

7.-Vetllar per la unitat del Partit i per la seva disciplina i ésser inflexibles amb els elements oportunistes, covards i conciliadors.

8.-Intensificar el treball d'unitat de la classe obrera catalana, d'aliança de la classe obrera amb la pagesia. El treball d'unitat de la classe obrera amb les altres forces republicanes, democràtiques i antifranquistes.

9.-Enfortir la unitat de la classe obrera catalana amb la classe obrera dels altres pobles hispànics, la unitat combatent de Catalunya amb la resta d'Espanya.

10.-Per a contribuir a l'èxit d'aquestes tasques popularitzarem al màxim la Declaració del Secretariat del Partit. En farem un motiu d'àmplia discussió política en el sí de les nostres organitzacions i un arma important per elevar el nivell polític i ideològic dels militants, per enfortir el Partit i per educar la classe obrera de Catalunya en els principis invencibles del marxisme-leninisme-stalinisme, la fidelitat als quals és la nostra força i la millor garantia de que, els pobles hispànics, estretament agermanats, dirigits pels comunistes, assoliran enderrocar el poder terratinent i capitalista i obriran, per al nostre país, esplendoroses perspectives de Pau, de llibertat i de progrés."

els camins de progrés i de llibertat que hauran a l'acabament de totes les formes d'opressió i d'